

**МІНІСТЕРСТВО ВНУТРІШНІХ СПРАВ УКРАЇНИ
НАЦІОНАЛЬНА АКАДЕМІЯ ВНУТРІШНІХ СПРАВ
КАФЕДРА КРИМІНАЛЬНОГО ПРАВА**

ЗАТВЕРДЖУЮ

Перший проректор НАВС

полковник поліції

Станіслав ГУСАРЕВ

02.2023

**РОБОЧА ПРОГРАМА НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ
«Особливості кваліфікації окремих видів
кримінальних правопорушень»**

Статус дисципліни: вибіркова
Рівень вищої освіти: другий (магістерський) рівень
Ступінь вищої освіти: магістр
Галузь знань: 08 «Право»
Спеціальність: 081 «Право»
Освітня програма: «Право»
Форми здобуття вищої освіти: денна, заочна
Мова навчання: українська
Форма підсумкового контролю: залік

Київ – 2023 рік

Розробники:

Ольга Кришевич – професор кафедри кримінального права, кандидат юридичних наук, професор.

Ірина Ткаченко – викладач кафедри кримінального права, кандидат юридичних наук.

Рецензенти:

Віталій Кузнецов, провідний науковий співробітник відділу дослідження проблем взаємодії держави та громадянського суспільства Київського регіонального центру Національної академії правових наук, доктор юридичних наук, професор;

Ігор Пастух, завідувач кафедри публічного управління та адміністрування, доктор юридичних наук, професор

Робочу програму схвалено на засіданні кафедри кримінального права
Національної академії внутрішніх справ
06.07.2023 року, протокол № 26

Завідувач кафедри кримінального права
Національної академії внутрішніх справ
майор поліції

Олена МАТЮШЕНКО

Схвалено науково-методичною радою
Національної академії внутрішніх справ
28.07.2023 року, протокол № 11

Голова науково-методичної ради

Станіслав ГУСАРЄВ

Результати перегляду робочої програми навчальної дисципліни
Робоча програма переглянута на 20__/20__ н.р. без змін; зі змінами
(Додаток ____).

протокол засідання кафедри
ради
від ____.____ 20__ № ____
Завідувач кафедри
Олена МАТЮШЕНКО

протокол науково-методичної
від ____.____ 20__ № ____
Голова НМР
Станіслав ГУСАРЄВ

Результати перегляду робочої програми навчальної дисципліни
Робоча програма переглянута на 20__/20__ н.р. без змін; зі змінами
(Додаток ____).

протокол засідання кафедри
ради
від ____.____ 20__ № ____
Завідувач кафедри
Олена МАТЮШЕНКО

протокол науково-методичної
від ____.____ 20__ № ____
Голова НМР
Станіслав ГУСАРЄВ

Результати перегляду робочої програми навчальної дисципліни
Робоча програма переглянута на 20__/20__ н.р. без змін; зі змінами
(Додаток ____).

протокол засідання кафедри
ради
від ____.____ 20__ № ____
Завідувач кафедри
Олена МАТЮШЕНКО

протокол науково-методичної
від ____.____ 20__ № ____
Голова НМР
Станіслав ГУСАРЄВ

Результати перегляду робочої програми навчальної дисципліни
Робоча програма переглянута на 20__/20__ н.р. без змін; зі змінами
(Додаток ____).

протокол засідання кафедри
ради
від ____.____ 20__ № ____
Завідувач кафедри
Олена МАТЮШЕНКО

протокол науково-методичної
від ____.____ 20__ № ____
Голова НМР
Станіслав ГУСАРЄВ

1. Загальні відомості про навчальну дисципліну

Програму навчальної дисципліни «Особливості кваліфікації окремих видів кримінальних правопорушень» розроблено відповідно до освітньо-професійної програми підготовки здобувачів ступеня вищої освіти магістра спеціальності 081 Право.

Предметом вивчення навчальної дисципліни «Особливості кваліфікації окремих видів кримінальних правопорушень» є актуальні та дискусійні проблеми кримінальної відповідальності за кримінальні правопорушення, а також поняття та правила кваліфікації кримінальних правопорушень, які використовуються при проведенні наукових юридичних досліджень та для підвищення ефективності навчального процесу.

Метою викладання навчальної дисципліни «Особливості кваліфікації окремих видів кримінальних правопорушень» є поглиблене вивчення теоретичних та практичних питань, пов'язаних з набуттям навичок самостійного комплексного аналізу окремих складів кримінальних правопорушень, вмінь визначення конкретних елементів відповідних складів кримінальних правопорушень; відпрацювання навичок та умінь правильного застосування отриманих теоретичних та методичних знань під час вирішення конкретних ситуаційних задач, а також детальний розгляд судових роз'яснень із вказаних проблем, тлумачення кримінального закону, вироблення вміння правильної кваліфікації та розмежування кримінальних правопорушень. Підготовка висококваліфікованого, конкурентоспроможного, інтегрованого у європейський і світовий освітньо-науковий простір фахівця, здатного до самостійної науково-дослідницької та науково-педагогічної роботи у закладах вищої освіти і науково-дослідних установах, а також практичної діяльності у сфері реалізації права.

Завданнями вивчення дисципліни «Особливості кваліфікації окремих видів кримінальних правопорушень» є стимулювання творчого підходу та поглибленого розуміння державно-правових явищ, з урахуванням попереднього вивчення фундаментальних та галузевих юридичних дисциплін; аналітично оцінювати актуальні проблеми кримінального права при кваліфікації окремих видів кримінальних правопорушень; визначати проблемні питання та формувати шляхи їх подолання; використовувати наукові розробки теорії кримінального права при тлумаченні та застосуванні норм кримінального законодавства.

Пререквізити (Prerequisite). «Кримінальне право. Загальна частина», «Кримінальне право. Особлива частина», «Конституційне право», «Міжнародне право», «Кримінальний процес», «Теорія кваліфікації кримінальних правопорушень».

Постреквізити (Postrequisite). «Кримінально-правова кваліфікація окремих видів кримінальних правопорушень», «Особливості кваліфікації та розслідування окремих видів кримінальних правопорушень», «Реалізація кримінального законодавства України», «Кримінально-правова охорона права власності», «Кримінально-правова охорона прав і свобод людини», «Кримінальна відповідальність за корупційні правопорушення».

Перелік компетентностей, які забезпечує навчальна дисципліна, і результатів навчання, визначених стандартом вищої освіти спеціальності 081 «Право».

Інтегральна компетентність: здатність до розв'язання комплексних проблем в галузі професійної та / або дослідницько-інноваційної діяльності у сфері юриспруденції, що передбачає глибоке переосмислення наявних та отримання нових цілісних знань та/або професійної практики

Загальна компетентність (ЗК):

1. Здатність створювати, висловлювати чи реалізовувати нові ідеї, методи і технології шляхом критичного та інноваційного мислення з урахуванням впливу раціональних та ірраціональних, об'єктивних і суб'єктивних факторів, а також можливих варіантів розвитку подій (ЗК-1).

2. Здатність вирішувати проблеми, досягаючи поставленої мети (цілей), через осмислення та розуміння змісту проблемної ситуації, її формулювання, планування та розв'язання, а також моніторинг одержаних результатів (ЗК-2).

3. Здатність до співпраці, командної роботи, поваги до думок і вчинків інших людей, адекватного сприйняття зауважень і пропозицій стосовно власної діяльності, конструктивного вирішення конфліктів, ефективного лідерства, прагнення досягти компромісу під час прийняття рішень, а також вміння підтримувати партнерські відносини (ЗК-3).

4. Здатність пізнати й сприйняти позитивний зарубіжний досвід з урахування поваги до різноманітностей, активної толерантності, полілогу культур і плюралізму проявів і вимірів суспільної дійсності, а також на засадах збереження та розвитку національної своєрідності (ЗК-5).

5. Здатність знаходити, перевіряти та систематизувати інформацію, використовувати різні види джерел останньої, переконливо формулювати в усній і письмовій формах аргументи відповідно до контексту певного дискурсу (ЗК-6).

6. Здатність проводити наукові дослідження та усвідомлювати соціальну відповідальність за вплив їхніх результатів на прогресивний поступ суспільства, а також урахувати під час підготовки особистої кваліфікаційної наукової праці вимоги академічної доброчесності (ЗК-11).

Спеціальні (фахові) компетентності (СК):

1. Здатність до комплексного аналізу та розв'язання актуальних філософсько-методологічних і філософсько-правових проблем та їх осмислення в контексті різних типів праворозуміння й розвитку сучасної юридичної науки та практики, а також правоохоронної діяльності (СК-1).

2. Здатність обробляти, аналізувати та контекстуалізувати значні обсяги наукової інформації з різних джерел, інтерпретувати результати наукових досліджень іноземною мовою, презентувати і доводити результати наукового пошуку з проблем права іноземною мовою, спілкуватися у професійному середовищі та з представниками інших професійних груп у національному та міжнародному контекстах (СК-2).

3. Здатність використовувати інформаційні та комунікаційні технології в освітнього процесі й науково-дослідній діяльності, а також ефективно

реалізовувати інформаційне право та прогнозувати напрями розвитку вітчизняної державної інформаційної політики в умовах розбудови інформаційного суспільства в Україні (СК-3).

4. Здатність досліджувати проблеми у правовій сфері на основі наукової методології з дотриманням принципів академічної доброчесності, оцінювати та вирішувати питання педагогічної діяльності з урахуванням стандартів професійної етики та соціальної відповідальності (СК-4).

5. Здатність аналізувати, зіставляти та узагальнювати інформацію з огляду на різні наукові погляди, інтерпретувати отримані результати наукової діяльності правової та суміжних з нею галузей знань засобами державної мови, володіти культурою усного та писемного мовлення через розуміння природи наукової мови, а також застосування її у процесі наукової та фахової комунікації в аспекті різножанрової інтерпретації (СК-5).

6. Здатність осмислити та зрозуміти глобальні світові процеси у правовому житті суспільства, що відбуваються на міжнародному і регіональних рівнях, та їх вплив на модернізацію національної правової системи України за допомогою сучасної методології юридичної науки (СК-7).

7. Здатність розв'язувати важливі проблеми сучасного кримінального права, базуючись на комплексних наукових знаннях загальної та особливої частин кримінального права, кваліфікації окремих видів кримінальних правопорушень, вирішувати завдання професійної діяльності з обов'язковим урахуванням кримінально-правової кваліфікації кримінальних правопорушень, визначати переконливість аргументів у процесі оцінки кримінально-правових явищ і процесів (СК-11).

8. Здатність виявляти, аналізувати, професійно пояснювати та обґрунтовувати причинно-наслідкові зв'язки між правовими явищами, подіями, об'єктами і процесами та досліджувати закономірності їх розвитку й перебігу з використанням інноваційних підходів і технологій (СК-15).

9. Здатність пізнати правові явища та процеси в різних державах і культурах світу, особливості порівняльно-правового аналізу окремих об'єктів порівняльного правознавства, засвоїти наукові відомості про якісні характеристики зарубіжного права та можливості їх використання у вітчизняній юридичній практиці (СК-18).

Результати навчання

Розуміти та використовувати філософсько-методологічні підвалини сучасної науки, зокрема юридичної, інтегративне праворозуміння і філософсько-правову методологію під час реалізації права, наукового пошуку та організації самостійної науково-дослідної роботи (РН 1).

Кваліфіковано відображати результати науково-педагогічної діяльності в публікаціях у фахових вітчизняних і закордонних виданнях, у тому числі таких, що входять до міжнародних наукометричних баз, професійно презентувати їх на вітчизняних і міжнародних наукових конференціях, семінарах, а також мати досвід практичного використання іноземної мови в науково-педагогічній діяльності (РН 2).

Ефективно використовувати інформаційні та комунікаційні технології в освітнього процесі й науково-дослідній діяльності, а також реалізовувати інформаційне право та прогнозувати напрями формування вітчизняної державної інформаційної політики в умовах розбудови інформаційного суспільства в Україні (РН 3).

Розуміти особливості організації науково-дослідної діяльності з актуальних проблем правової теорії та юридичної практики, психолого-педагогічні закономірності професійного навчання та виховання здобувачів вищої освіти відповідно до державних стандартів, застосовувати наукову методологію та захищати результати науково-дослідної діяльності у встановленому порядку (РН 4).

Уміти спілкуватися державною мовою у професійній і науковій діяльності з огляду на види, жанри та засоби української наукової мови (в усній і писемній формах), а також монологічне, діалогічне та полілогічне мовлення, застосовувати знання української наукової мови для забезпечення ефективної професійної комунікації, а також володіти культурою мови та мовним етикетом (РН 5).

Здійснювати ефективне забезпечення прав і законних інтересів фізичних та юридичних осіб, держави як на національному рівні, так і у міжнародно-правових відносинах, розуміти особливості функціонування механізму приватноправового регулювання та обґрунтовувати пропозиції щодо його вдосконалення (РН 6).

Характеризувати сутність, стан і можливі вектори розвитку глобальних світових правових процесів, що відбуваються на міжнародному і регіональних рівнях, та їх вплив на вдосконалення національної правової системи України за допомогою гносеологічного потенціалу сучасної методології юридичної науки (РН 7).

Формулювати власні обґрунтовані судження на основі аналізу чинного кримінального законодавства та пропозиції щодо його вдосконалення, надавати фахові висновки стосовно окремих підходів до правового регулювання кримінально-правових відносин з достатньою обґрунтованістю, пояснювати характер кримінально-правових подій і процесів з розумінням професійного та суспільного контекстів (РН 11).

Розкривати загальні та специфічні закономірності існування правових явищ та їх відображення в об'єктивній дійсності на підставі інноваційних підходів і технологій з метою використання у професійній, науковій і науково-педагогічній діяльності (РН 15).

Здійснювати аналіз національних правових систем окремих країн світу, їх типологізацію, а також юридичні наукові дослідження в контексті сучасного плюралізму правових реальностей на основі порівняльно-правового методу, усвідомлювати витoki, генезис і сучасний стан функціонування юридичних явищ і процесів у зарубіжних правових системах і виявляти тенденції їх розвитку з метою запозичення позитивного правового досвіду у вітчизняну юридичну практику (РН 18).

Згідно з вимогами освітньо-професійної програми здобувачі вищої освіти повинні:

- *знати*: законодавчі та теоретичні проблеми, пов'язані з актуальними проблемами застосування кримінального законодавства України; актуальні проблеми попередньої кримінально протиправної діяльності; співучасті у кримінальному правопорушенні; предметну область та розуміння професійної діяльності; актуальні проблеми кримінальних правопорушень проти життя та здоров'я, статевої свободи та статевої недоторканості; проти власності; проти громадського порядку та моральності; у сфері службової діяльності та професійної діяльності, пов'язаної з наданням публічних послуг; судові роз'яснення із вказаних проблем;

- *вміти*: аналітично оцінювати актуальні проблеми кримінального законодавства України; визначати проблемні питання та формувати шляхи їх подолання; використовувати наукові розробки теорії кримінального права при тлумаченні та застосуванні норм кримінального законодавства. Вміти формулювати та обґрунтовувати юридичні висновки, пропозиції, рекомендації щодо кваліфікації корупційних правопорушень; уміти з нових дослідницьких позицій формулювати загальну методологічну базу власного наукового дослідження актуальних проблем кримінального права, усвідомлювати його актуальність, мету і значення для розвитку кримінально-правової науки та суміжних галузей знань; застосовувати кримінального законодавства у практичних ситуаціях; розв'язувати складні спеціалізовані задачі та практичні проблеми у галузі права або у процесі навчання, що передбачає застосування правових доктрин та принципів і характеризується комплексністю та невизначеністю умов; абстрактно, логічно та критично мислити, аналізувати і синтезувати; застосовувати знання в професійній діяльності у стандартних та окремих нестандартних ситуаціях; збирати і аналізувати інформацію з національних і міжнародних джерел, здійснювати оцінку її достовірності, використовувати сучасні інформаційні технології і бази даних; проводити дослідження, грамотно і точно формулювати та висловлювати свої позиції, належним чином їх обґрунтовувати, брати участь в аргументованій професійній дискусії; застосовувати знання у практичних ситуаціях.

- *навчитися*: використовувати понятійно-категоріальний апарат кримінального права для вирішення правових проблем у різних сферах суспільного життя; застосувати теоретичні та практичні знання щодо особливостей кваліфікації окремих видів кримінальних правопорушень для високопрофесійного виконання службових обов'язків працівників Національної поліції в процесі правозастосовної діяльності.

2. Структура навчальної дисципліни

Найменування показників	Галузь знань, спеціальність, ступінь вищої освіти	Характеристика навчальної дисципліни	
		денна форма навчання	заочна форма навчання
Кількість кредитів ECTS – 3	Галузь знань: право (08)	Minor	
	Спеціальність: право (081)		
Кількість розділів – 1	Підготовка фахівців:	Рік підготовки:	
		1-й	
Загальна кількість годин – 90		Семестр	
		2-й	
		Лекції	
		6 год.	
		Семінарські	
		12 год.	
		Практичні	
		12 год.	
		Самостійна робота	
		60 год.	
Тижневих годин для денної форми навчання: аудиторних – 4 самостійної роботи – 4	Ступінь вищої освіти: Магістр	Вид контролю:	
		<i>залік</i>	

3. Тематичний план навчальної дисципліни

Назви тем	Кількість годин				
	усього	денна форма навчання, д/б			
		у тому числі			
	Л	С	Пр	с.р.	
Тема 1. Особливості кваліфікації кримінальних правопорушень проти життя, здоров'я, волі, честі, гідності особи	18	2	2	4	10
Тема 2. Особливості кваліфікації кримінальних правопорушень проти власності та у сфері господарської діяльності	18	2	4	2	10
Тема 3. Особливості кваліфікації кримінальних правопорушень проти безпеки руху та експлуатації транспорту	12			2	10
Тема 4. Особливості кваліфікації кримінальних правопорушень у сфері обігу наркотичних засобів, психотропних речовин, їх аналогів або прекурсорів	14		2	2	10
Тема 5. Особливості кваліфікації кримінальних правопорушень у сфері використання електронно-обчислювальних машин (комп'ютерів), систем та комп'ютерних мереж і мереж електрозв'язку	12		2		10
Тема 6. Особливості кваліфікації кримінальних правопорушень у сфері службової діяльності	16	2	2	2	10
Усього годин	90	6	12	12	60

Назви тем	Кількість годин				
	заочна форма навчання, ксф				
	усього	у тому числі			
Л		С	Пр	с.р.	
Тема 1. Особливості кваліфікації кримінальних правопорушень проти життя, здоров'я, волі, честі, гідності особи	18	2	2		14
Тема 2. Особливості кваліфікації кримінальних правопорушень проти власності та у сфері господарської діяльності	18	2	2		14
Тема 3. Особливості кваліфікації кримінальних правопорушень проти безпеки руху та експлуатації транспорту	12				12
Тема 4. Особливості кваліфікації кримінальних правопорушень у сфері обігу наркотичних засобів, психотропних речовин, їх аналогів або прекурсорів	12				12
Тема 5. Особливості кваліфікації кримінальних правопорушень у сфері використання електронно-обчислювальних машин (комп'ютерів), систем та комп'ютерних мереж і мереж електрозв'язку	12				12
Тема 6. Особливості кваліфікації кримінальних правопорушень у сфері службової діяльності	18	2		2	14
Усього годин	90	6	4	2	78

4. Плани семінарських та практичних занять

Денна форма здобуття вищої освіти, д/б

Тема 1. Особливості кваліфікації кримінальних правопорушень проти життя, здоров'я, волі, честі, гідності особи

семінарське заняття – 2 години

1. Кримінальні правопорушення проти життя: загальна характеристика і види.
2. Поняття вбивства і його види. Ознаки вбивства.
3. Умисне вбивство при обтяжуючих обставинах.
4. Умисне вбивство при пом'якшуючих обставинах.

практичне заняття – 4 години

1. Поняття і види тілесних ушкоджень. Ступінь тяжкості тілесних ушкоджень. Критерії для визначення тяжкості тілесних ушкоджень.
2. Умисне тяжке тілесне ушкодження. Відмінність тяжкого тілесного ушкодження, що причинило смерть потерпілого від умисного вбивства та вбивства через необережність.
3. Побой та мордування. Відмінність від катування.
4. Домашнє насильство.
5. Залишення в небезпеці. Відмінність від ненадання допомоги особі, яка перебуває в небезпечному для життя стані.
6. Незаконне позбавлення волі або викрадення людини.
7. Захоплення заручників.
8. Торгівля людьми.

Тема 2. Особливості кваліфікації кримінальних правопорушень проти власності та у сфері господарської діяльності

семінарське заняття – 4 години

1. Поняття, загальна характеристика і види кримінальних правопорушень проти власності.
2. Особливості кваліфікації крадіжки, відмежування від грабежу.
3. Особливості кваліфікації розбою, відмежування від вимагання.
4. Особливості кваліфікації шахрайства, відмежування від заподіяння майнової шкоди шляхом обману або зловживання довірою.

практичне заняття – 2 години

1. Маніпулювання на організованих та енергетичному ринку.
2. Незаконне використання інсайдерської інформації.
3. Умисне введення в обіг на ринку України (випуск на ринок України) небезпечної продукції.

Тема 3. Особливості кваліфікації кримінальних правопорушень проти безпеки руху та експлуатації транспорту

практичне заняття – 2 години

1. Порушення правил безпеки руху або експлуатації залізничного, водного чи повітряного транспорту.
2. Порушення правил безпеки дорожнього руху або експлуатації транспорту особами, які керують транспортними засобами.
3. Незаконне заволодіння транспортним засобом.
4. Випуск в експлуатацію технічно-несправних транспортних засобів або інше порушення їх експлуатації.
5. Порушення нормативно-правових актів, норм і правил, що стосуються убезпечення дорожнього руху.
6. Знищення, підробка або заміна номерів вузлів та агрегатів транспортного засобу.

Тема 4. Особливості кваліфікації кримінальних правопорушень у сфері обігу наркотичних засобів, психотропних речовин, їх аналогів або прекурсорів

семінарське заняття – 2 години

1. Поняття, характеристика і види кримінальних правопорушень у сфері обігу наркотичних засобів, психотропних речовин, їх аналогів або прекурсорів.
2. Контрабанда наркотичних засобів, психотропних речовин, їх аналогів чи прекурсорів або фальсифікованих лікарських засобів.
3. Незаконне виробництво, виготовлення, придбання, зберігання, перевезення, пересилання чи збут наркотичних засобів, психотропних речовин або їх аналогів.
4. Незаконне виробництво, виготовлення, придбання, зберігання, перевезення чи пересилання наркотичних засобів чи психотропних речовин без мети збуту.
5. Використання коштів, здобутих від наркобізнесу.
6. Посів або вирощування снотворного маку чи конопель

практичне заняття – 2 години

1. Розв'язування задач з навчального посібника: «Кримінальне право України. Особлива частина: Збірник завдань».
2. Вирішення тестових завдань.

Тема 5. Особливості кваліфікації та розслідування кримінальних правопорушень у сфері використання електронно-обчислювальних машин (комп'ютерів), систем та комп'ютерних мереж і мереж електров'язку

семінарське заняття – 2 години

1. Загальна характеристика кримінальних правопорушень у сфері використання електронно-обчислювальних машин (комп'ютерів), систем та комп'ютерних мереж і мереж електрозв'язку.

2. Несанкціоноване втручання в роботу електронно-обчислювальних машин (комп'ютерів), автоматизованих систем, комп'ютерних мереж чи мереж електрозв'язку.

3. Створення з метою використання, розповсюдження або збуту шкідливих програмних чи технічних засобів, а також їх розповсюдження або збут.

4. Порухення правил експлуатації електронно-обчислювальних машин (комп'ютерів), автоматизованих систем, комп'ютерних мереж чи мереж електрозв'язку або порядку чи правил захисту інформації, яка в них оброблюється.

5. Перешкоджання роботі електронно-обчислювальних машин (комп'ютерів), автоматизованих систем, комп'ютерних мереж чи мереж електрозв'язку шляхом масового розповсюдження повідомлень електрозв'язку.

Тема 6. Особливості кваліфікації кримінальних правопорушень у сфері службової діяльності

семінарське заняття – 2 години

1. Поняття, загальна характеристика і види кримінальних правопорушень у сфері службової діяльності. Поняття службової особи. Поняття неправомірна вигода.

2. Зловживання владою або службовим становищем.

3. Перевищення влади або службових повноважень працівником правоохоронного органу.

4. Прийняття пропозиції, обіцянки або одержання неправомірної вигоди службовою особою.

практичне заняття – 2 години

1. Службове підроблення.

2. Кримінальні правопорушення у сфері професійної діяльності пов'язаної із наданням публічних послуг.

3. Службова недбалість.

4. Незаконне збагачення.

Відпрацювання ситуаційних задач відповідно до плану проведення практичного заняття.

Вирішення тестових завдань.

Заочна форма здобуття вищої освіти, за кошти фізичних та юридичних осіб

Тема 1. Особливості кваліфікації кримінальних правопорушень проти життя, здоров'я, волі, честі, гідності особи

семінарське заняття – 2 години

1. Кримінальні правопорушення проти життя: загальна характеристика і види.
2. Поняття вбивства і його види. Ознаки вбивства.
3. Умисне вбивство при обтяжуючих обставинах.
4. Умисне вбивство при пом'якшуючих обставинах.

Тема 2. Особливості кваліфікації кримінальних правопорушень проти власності та у сфері господарської діяльності

семінарське заняття – 2 години

1. Поняття, загальна характеристика і види кримінальних правопорушень проти власності.
2. Особливості кваліфікації крадіжки, відмежування від грабежу.
3. Особливості кваліфікації розбою, відмежування від вимагання.
4. Особливості кваліфікації шахрайства, відмежування від заподіяння майнової шкоди шляхом обману або зловживання довірою.

Тема 6. Особливості кваліфікації кримінальних правопорушень у сфері службової діяльності

практичне заняття – 2 години

1. Поняття, загальна характеристика і види кримінальних правопорушень у сфері службової діяльності. Поняття службової особи. Поняття неправомірна вигода.
2. Зловживання владою або службовим становищем.
3. Перевищення влади або службових повноважень працівником правоохоронного органу.
4. Прийняття пропозиції, обіцянки або одержання неправомірної вигоди службовою особою.

Відпрацювання ситуаційних задач відповідно до плану проведення практичного заняття.

Вирішення тестових завдань.

5. Завдання для самостійної роботи

До завдань для самостійної роботи у формі тестового контролю здобувачі вищої освіти можуть отримати доступ на сайті НАВС у розділі «Дистанційні курси» за посиланням: <https://dn.naiau.kiev.ua/login/index.php> за допомогою індивідуального логіну і паролю.

Тема 1. Особливості кваліфікації кримінальних правопорушень проти життя, здоров'я, волі, честі, гідності особи.

1. Поняття вбивства у кримінальному праві. Види вбивств. Конституційні положення щодо захисту життя, здоров'я, честі і гідності людини.

2. Умисне вбивство (ст. 115 КК України). Постанова Пленуму Верховного Суду України від 7 лютого 2003 р. № 2 «Про судову практику в справах про злочини проти життя і здоров'я особи».

3. Умисні вбивства при пом'якшуючих обставинах (ст. ст. 116, 117, 118 КК України). Постанова Пленуму Верховного Суду України від 7 лютого 2003 р. №2 «Про судову практику в справах про злочини проти життя і здоров'я особи».

4. Кримінально-правова кваліфікація катування (ст. 127 КК України).

5. Кримінально-правова кваліфікація залишення в небезпеці (ст. 135 КК України). Відмінність від ненадання допомоги особі, яка перебуває в небезпечному для життя стані (ст. 136 КК України).

6. Умисне середньої тяжкості тілесне ушкодження (ст. 122 КК України). Правила судово-медичного визначення ступеня тяжкості тілесних ушкоджень, затверджені наказом Міністерства охорони здоров'я України від 17 січня 1995р. № 6.

7. Умисне тяжке тілесне ушкодження (ст. 121 КК України). Відмінність тяжкого тілесного ушкодження, внаслідок якого сталася смерть потерпілого, від умисного вбивства. Постанова Пленуму Верховного Суду України від 7 лютого 2003 р. №2 «Про судову практику в справах про злочини проти життя і здоров'я особи».

8. Кримінально-правова кваліфікація захоплення заручників (ст. 147 КК України).

9. Кримінально-правова кваліфікація незаконного позбавлення волі або викрадення людини (ст. 146 КК України).

10. Кримінально-правова кваліфікація торгівлі людьми (ст. 149 КК України).

Тема 2. Особливості кваліфікації кримінальних правопорушень проти власності та у сфері господарської діяльності.

1. Шахрайство (ст. 190 КК України). Постанова Пленуму Верховного Суду України від 6 листопада 2009 р. № 10 «Про судову практику у справах про злочини проти власності».

2. Грабіж (ст. 186 КК України). Відмінність грабежу від розбою. Постанова Пленуму Верховного Суду України від 6 листопада 2009 р. № 10 «Про судову практику у справах про злочини проти власності».

3. Умисне знищення або пошкодження майна (ст.194 КК України).

4. Крадіжка (ст. 185 КК України). Відмінність крадіжки від грабежу. Постанова Пленуму Верховного Суду України від 6 листопада 2009 р. № 10 «Про судову практику у справах про злочини проти власності».

5. Розбій (ст. 187 КК України). Відмінність розбою від вимагання. Постанова Пленуму Верховного Суду України від 6 листопада 2009 р. № 10 «Про судову практику у справах про злочини проти власності».

6. Вимагання (ст. 189 КК України). Відмінність вимагання від розбою. Постанова Пленуму Верховного Суду України від 6 листопада 2009 р. № 10 «Про судову практику у справах про злочини проти власності».

7. Привласнення, розтрата майна або заволодіння ним шляхом зловживання службовим становищем (ст. 191 КК України).

8. Протидія законній господарській діяльності. Об'єктивні та суб'єктивні ознаки кримінального правопорушення. Кваліфікуючі ознаки.

9. Доведення до банкрутства. Доведення банку до неплатоспроможності. Об'єктивні та суб'єктивні ознаки кримінального правопорушення. Кваліфікуючі ознаки.

10. Незаконне виготовлення, зберігання, збут або транспортування з метою збуту підакцизних товарів. Предмет кримінального правопорушення. Поняття підакцизних товарів. Обов'язкові ознаки об'єктивної сторони. Поняття «виготовлення», «зберігання», «збуту» та «транспортування». Обов'язкові ознаки суб'єктивної сторони. Мета як обов'язкова ознака. Суб'єкт кримінального правопорушення. Кваліфікуючі ознаки.

11. Ухилення від сплати податків. Предмет кримінального правопорушення. Обов'язкові ознаки об'єктивної сторони. Момент закінчення кримінального правопорушення. Обов'язкові ознаки суб'єктивної сторони. Суб'єкт кримінального правопорушення. Наявність покладеного обов'язку як ознака суб'єкта кримінального правопорушення. Кваліфікуючі ознаки.

12. Шахрайство з фінансовими ресурсами. Предмет кримінального правопорушення. Обов'язкові ознаки об'єктивної сторони. Конструкція складу кримінального правопорушення. Момент закінчення кримінального правопорушення. Обов'язкові ознаки суб'єктивної сторони. Суб'єкт кримінального правопорушення. Кваліфікуючі ознаки. Множинність як кваліфікуюча ознака. Критерії визначення та розміри «великої матеріальної шкоди». Конкуренція шахрайства з фінансовими ресурсами, пов'язаного з одержанням пільг по податках з ухиленням від сплати податків.

Тема 3. Особливості кваліфікації кримінальних правопорушень проти безпеки руху та експлуатації транспорту.

1. Кримінально-правова кваліфікація порушення правил безпеки дорожнього руху або експлуатації транспорту особами, які керують транспортними засобами (ст. 286 КК України). Постанова Пленуму Верховного Суду України від № 14 від 23 грудня 2005 р. «Про практику застосування судами України законодавства у справах про деякі злочини проти безпеки дорожнього руху та експлуатації транспорту, а також про адміністративні правопорушення на транспорті».

2. Кримінально-правова кваліфікація незаконного заволодіння транспортними засобами (ст. 289 КК України). Постанова Пленуму Верховного Суду України від № 14 від 23 грудня 2005 р. «Про практику застосування судами України законодавства у справах про деякі злочини проти безпеки дорожнього руху та експлуатації транспорту, а також про адміністративні правопорушення на транспорті».

Тема 4. Особливості кваліфікації кримінальних правопорушень у сфері обігу наркотичних засобів, психотропних речовин, їх аналогів або прекурсорів.

1. Кримінально-правова кваліфікація незаконного виробництва,

виготовлення, придбання, зберігання, перевезення, пересилання чи збуту наркотичних засобів, психотропних речовин або їх аналогів (ст. 307 КК України). Постанова Пленуму Верховного Суду України від 26 квітня 2002 р. № 4 «Про судову практику в справах про злочини у сфері наркотичних засобів, психотропних речовин, їх аналогів або прекурсорів».

2. Кримінально-правова кваліфікація викрадення, привласнення, вимагання наркотичних засобів, психотропних речовин або їх аналогів чи заволодіння ними шляхом шахрайства або зловживання службовим становищем (ст. 308 КК України). Постанова Пленуму Верховного Суду України від 26 квітня 2002 р. № 4 «Про судову практику в справах про злочини у сфері обігу наркотичних засобів, психотропних речовин, їх аналогів або прекурсорів».

Тема 5. Особливості кваліфікації кримінальних правопорушень у сфері використання електронно-обчислювальних машин (комп'ютерів), систем та комп'ютерних мереж і мереж електрозв'язку.

1. Несанкціоноване втручання в роботу електронно-обчислювальних машин (комп'ютерів), автоматизованих систем, комп'ютерних мереж чи мереж електрозв'язку (ст. 361 КК України).

2. Порушення правил експлуатації електронно-обчислювальних машин (комп'ютерів), автоматизованих систем, комп'ютерних мереж чи мереж електрозв'язку або порядку чи правил захисту інформації, яка в них оброблюється (ст. 363 КК України).

3. Перешкоджання роботі електронно-обчислювальних машин (комп'ютерів), автоматизованих систем, комп'ютерних мереж чи мереж електрозв'язку шляхом масового розповсюдження повідомлень електрозв'язку (ст. 363-1 КК України).

Тема 6. Особливості кваліфікації кримінальних правопорушень у сфері службової діяльності

1. Кримінально-правова кваліфікація прийняття пропозиції, обіцянки або одержання неправомірної вигоди службовою особою (ст. 368 КК України). Постанова Пленуму Верховного Суду України від 26 квітня 2002 р. № 5 «Про судову практику у справах про хабарництво».

2. Перевищення влади або службових повноважень працівником правоохоронного органу (ст. 365 КК України). Постанова Пленуму Верховного Суду України від 26 грудня 2003 р. № 15 «Про судову практику в справах про перевищення влади або посадових повноважень».

3. Зловживання владою або службовим становищем (ст. 364 КК України). Постанова Пленуму Верховного Суду України від 26 грудня 2003 р. № 15 «Про судову практику в справах про перевищення влади або службових повноважень».

4. Службове підроблення (ст. 366 КК України).

6. Індивідуальні завдання

1. Як закон визначає вбивство?
2. На які види поділяються умисні вбивства?
3. Яка обставина обтяжує відповідальність при умисному вбивстві?
4. Чи може вбивство однієї людини і замах на життя іншої кваліфікувати як вбивство двох або більше осіб?
5. Коли умисне вбивство слід кваліфікувати як вчинене з корисливих мотивів?
6. Коли умисне вбивство слід кваліфікувати як вчинене з хуліганських мотивів?
7. Чи можливе вчинення умисного вбивства з непрямим умислом?
8. Обов'язковою ознакою об'єктивної сторони злочину, передбаченого ст. 129 КК «Погроза вбивством» є:
9. Що таке тілесні ушкодження?
10. За якою ознакою тілесне ушкодження буде визнане тяжким?
11. Умисне вбивство (ч. 1 ст. 115 КК) від тяжких тілесних ушкоджень, що потягли за собою смерть потерпілого (ч. 2 ст. 121 КК) слід відмежовувати:
12. Види легких тілесних ушкоджень.
13. Що слід розуміти під поняттям “побої” у ст. 126 КК?
14. За якою ознакою тілесне ушкодження визнається середньої тяжкості?
15. Які дії не охоплюються об'єктивною стороною незаконного позбавлення волі або викрадення людини (ст.146 КК)?
16. Яку кваліфікуючу ознаку передбачає незаконне позбавлення волі або викрадення людини (ст.146 КК)?
17. Слідчий завідомо незаконно затримав гр. Р. Чи є в його діях ознаки незаконного позбавлення волі (ст. 146 КК)?
18. Яку кваліфікуючу ознаку передбачає захоплення заручників (ст.147 КК)?
19. Які дії охоплюються поняттям «експлуатація людини» під час торгівлі людьми (ст. 149 КК)?
20. Які дії не охоплюються об'єктивною стороною захоплення заручників (ст.147 КК)?
21. Що є предметом несанкціонованого втручання в роботу інформаційних (автоматизованих), електронних комунікаційних, інформаційно-комунікаційних систем, електронних комунікаційних мереж?
23. Які дії не охоплюються об'єктивною стороною торгівлі людьми (ст. 149 КК)?
24. В яких випадках відповідальність за переміщення малолітнього, за ст. 149 КК, має наставати незалежно від того, чи вчинені такі дії з використанням обману?
25. Чи може продаж людини (ст.149 КК) бути вчинений з метою вилучення у потерпілого нирки?

26. Розкрийте об'єктивну сторону Несанкціоновані збут або розповсюдження інформації з обмеженим доступом, яка зберігається в електронно-обчислювальних машинах (комп'ютерах), автоматизованих системах, комп'ютерних мережах або на носіях такої інформації

28. Яка основна відмінність між незаконним позбавленням волі або викраденням людини (ст. 146 КК) та захопленням заручників (ст. 147 КК)?

29. Що є основним безпосереднім об'єктом незаконного позбавлення волі (ст.146 КК)?

30. Які основна відмінність розбою від вимагання?

31. Особа вчинила дрібне викрадення чужого майна. Який матеріальний розмір завданої шкоди визначає межу між дрібним викраденням та злочинним викраденням?

32. Які основна відмінність крадіжки від грабежу?

33. Коли крадіжка не визнається вчиненою повторно (ч.2 ст. 185 КК)?

34. Коли крадіжка (ст.185 КК) вважається закінченим кримінальним правопорушенням?

35. Коли розбій визнається вчиненим повторно (ч.2 ст. 185 КК)?

36. Відмінність розбою від вимагання?

37. Коли викрадення не вважається вчиненим таємно?

38. Які наслідки не охоплюються розбоєм (ст. 187 КК)?

39. Яка кваліфікуюча обставина передбачена при шахрайстві (ст.190 КК)?

40. У чому відмінність зґвалтування (ст. 152 КК) і сексуального насильства? (ст. 153 КК)?

62. Що слід розуміти під транспортним засобом, як предметом кримінального правопорушення, передбачених статтями 286, 287, 289 і 290 КК?

63. Які наслідки зазначені у диспозиції ст. 287 КК “Випуск в експлуатацію технічно несправних транспортних засобів або інше порушення їх експлуатації”?

64. В якому випадку кримінальне, передбачений ст. 289 КК “Незаконне заволодіння транспортним засобом” буде вчинено повторно?

65. Заохочувальна норма ч. 4 ст. 289 КК “Незаконне заволодіння транспортним засобом” може бути застосована у випадку:

66. Завдання смерті через необережність під час виконання автокраном розвантажувальних робіт є:

67. Порушення правил безпеки руху особою, яка керувала гужовою повозкою, що потягло за собою загибель потерпілого є:

68. Необережне знищення номерної панелі автомобіля з ідентифікаційним номером під час його ремонту:

69. Основним безпосереднім об'єктом злочинів проти безпеки руху та експлуатації транспорту є:

70. Хто може бути суб'єктом злочину, передбаченого ст. 293 КК “Групове порушення громадського порядку” та ст. 294 КК “Масові заворушення”?

71. Злочин передбачений ст. 295 КК “Заклик до вчинення дій, що загрожують громадському порядку” вважається закінченим з моменту?

72. Які дії не охоплюються особливою зухвалістю при вчиненні хуліганства (ст. 296 КК)?

73. Які дії охоплюються винятковим цинізмом при вчиненні хуліганства (ст. 296 КК)?
74. Факультативним додатковим безпосереднім об'єктом при хуліганстві (ст. 296 КК) є?
75. Яка кваліфікуюча обставина передбачена при хуліганстві (ст.296 КК)?
76. Коли групове порушення громадського порядку (ст. 293 КК) може бути закінченим злочином?
77. Що не може бути предметом незаконного заволодіння при нарузі над могилою (ст. 297 КК)?
78. Що не може бути предметом жорстокого поводження з тваринами (ст. 299 КК)?
79. Які форми об'єктивної сторони протиправних дій з творами, що пропагують культ насильства і жорстокості не передбачені в ч.1 ст. 300 КК?
80. Які обов'язкові цілі протиправних дій з порнографічними предметами (ст. 301 КК)?
81. Які форми втягнення особи в заняття проституцією (ст. 303 КК)?
82. Визначте, що не відноситься до форм втягнення неповнолітніх у злочинну діяльність (ст. 304 КК)?
83. Які дії охоплюються сутенерством (ст. 303 КК)?
84. Які основні відмінності групового порушення громадського порядку (ст. 293 КК) від хуліганства (ст. 296 КК)?
85. Яка кваліфікуюча обставина не передбачена при сутенерстві або втягненні особи в заняття проституцією (ст. 303 КК)?
86. Коли створення або утримання місць розпусти і звідництво (ст. 302 КК) вважається закінченим злочином?
87. Незаконне зберігання наркотичних засобів, психотропних речовин або прекурсорів – це ?
88. Незаконне перевезення наркотичних засобів, психотропних речовин або прекурсорів – це?
89. Не є пересиланням наркотичних засобів, психотропних речовин або прекурсорів?
90. Не є збутом наркотичних засобів, психотропних речовин або прекурсорів?

7. Методи навчання

Словесні

Розповідь-пояснення використовується під час навчання здобувачів протягом лекції. За метою виділяються такі види розповіді: розповідь-вступ, розповідь-повість, розповідь-висновок. Ефективність зазначеного методу залежить головним чином від уміння викладача розповідати, дохідливості та доступності інформації, від поєднання його з іншими методами навчання.

Бесіда – це діалог між викладачем та здобувачем, який дає можливість за допомогою цілеспрямованих і вміло сформульованих питань спрямувати здобувачів на активізацію отриманих знань. Саме з допомогою їх викладач

активізує діяльність здобувачів, ставлячи їм запитання для розмірковування, розв'язання проблемної ситуації.

Лекція служить для пояснення теми; її типовими ознаками, є тривалість запису плану та рекомендованої літератури, уведення та характеристика нових понять, розкриття та деталізація матеріалу, завершальні висновки викладача, відповіді на запитання.

Навчальна дискусія – для обміну поглядами щодо конкретної проблеми з метою набуття нових знань, зміцнення власної думки, формування вміння її отстоювати.

Наочні методи

Ілюстрація – допоміжний метод при словесному методі, її значення полягає в яскравішому викладенні та показі власної думки.

Демонстрація характеризується рухомістю засобу демонстрування, наприклад, демонстрація навчальних фільмів.

Навчальна робота під керівництвом викладача – самостійна робота. До неї належать написання рефератів, самостійні письмові роботи, контрольні роботи, написання тестів.

Рольова гра:

- пояснення фабули (змісту й умов гри);
- підготовка дійових осіб для виконання своїх ролей;
- підготовка учнів-експертів, ведучого.

8. Форми та методи контролю, критерії оцінювання результатів навчання

Форми контролю: поточний (тематичний), підсумковий, контроль залишкових знань. (*Положення про внутрішню систему забезпечення якості освітньої діяльності в Національній академії внутрішніх справ. URL: <https://okor.naiu.kiev.ua/assets/files/example3/quality.pdf>*)

Методи контролю: усне та письмове опитування, практична перевірка виконаних завдань, тестовий контроль.

Критерії оцінювання результатів навчання

Загальні критерії оцінювання (*Положення про внутрішню систему забезпечення якості освітньої діяльності в Національній академії внутрішніх справ URL: <https://okor.naiu.kiev.ua/assets/files/example3/quality.pdf>*)

Високий (творчий) рівень – оцінка 5 (90...100). Здобувач вищої освіти систематично за поточним й за підсумковим контролем:

- виявив глибокі знання навчального матеріалу за змістом навчальної дисципліни, що міститься у рекомендованих джерелах інформації, вміння аналізувати явища, які вивчаються, у їх взаємозв'язку і розвитку,
- чітко, лаконічно, логічно послідовно дав відповіді на поставлені питання, вміння застосовувати теоретичні положення під час розв'язання практичних задач та аналізувати достовірність одержаних результатів, допускаючи деякі неточності.

Достатній конструктивно-варіативний рівень – оцінка 4 (85...89).
Здобувач вищої освіти за поточним й підсумковим контролем:

- виявив міцні знання навчального матеріалу за змістом навчальної дисципліни, що міститься у рекомендованих джерелах інформації,
- аргументовано дав відповіді на поставлені питання,
- виявив вміння застосовувати теоретичні положення під час розв’язання практичних задач, допускаючи неточності і несуттєві помилки.

конструктивний рівень – оцінка 4 (75...84). Здобувач вищої освіти за поточним й підсумковим контролюями:

- виявив достатні знання навчального матеріалу за змістом навчальної дисципліни, що міститься у рекомендованих джерелах інформації,
- дав відповіді на поставлені питання, які, однак, містять певні (неістотні) неточності, достатні вміння застосовувати теоретичні положення під час розв’язання практичних задач.

Середній репродуктивний – оцінка 3 (66...74 балів). Здобувач вищої освіти за поточним й підсумковим контролем:

- виявив посередні знання значної частини навчального матеріалу за змістом навчальної дисципліни, що міститься у рекомендованих джерелах інформації,
- дав мало аргументовані відповіді на поставлені питання, які містять істотні неточності, слабкі вміння застосовувати теоретичні положення при розв’язуванні практичних задач.

достатній (репродуктивний) – оцінка 3 (60...65 балів).

- виявив слабкі знання навчального матеріалу за змістом навчальної дисципліни, що міститься у рекомендованих джерелах інформації,
- дав неточні або мало аргументовані відповіді на поставлені питання, з порушенням послідовності викладення, слабкі вміння застосовувати теоретичні положення під час розв’язання практичних задач, допускаючи суттєві помилки.

Низький (рецептивно-продуктивний) – оцінка 2 (35...59). Здобувач вищої освіти:

- виконав значну частину видів навчальної роботи, за поточним й підсумковим контролюями виявив незнання значної частини навчального матеріалу за змістом навчальної дисципліни, що міститься у рекомендованих джерелах інформації,

– допустив істотні помилки у відповідях на поставлені питання, виявив невміння застосовувати теоретичні положення під час розв’язання практичних задач (здобувач вищої освіти має право на повторний підсумковий контроль).

(непродуктивний) – оцінка 2 (1...34).

- виявив незнання значної частини навчального матеріалу за змістом навчальної дисципліни, що міститься у рекомендованих джерелах інформації,

– допустив істотні помилки у відповідях на поставлені питання, виявив невміння орієнтуватися під час розв’язання практичних задач, незнання основних фундаментальних положень (здобувач вищої освіти обов’язково повинен повторно вивчити навчальну дисципліну).

Контроль індивідуальних завдань оцінюється шляхом перевірки прийняття тез до друку на конференцію за результатами власних досліджень.

Контроль самостійної роботи здійснюють шляхом перевірки виконаних завдань на практичних, семінарських заняттях. Підсумковий семестровий контроль проводиться у формі заліку (диференційованого заліку). Підсумкова кількість балів з навчальної дисципліни виставляється за сумарною кількістю набраних балів, отриманих в результаті поточного (тематичного) та підсумкового контролів.

Вивчення навчальної дисципліни спрямовано на комплексну підготовку висококваліфікованих та конкурентоспроможних фахівців у галузі права. Метою навчання є не тільки отримання теоретичної інформації, але й підготовка до розв’язування складних професійних задач у процесі навчання, формування професійного світогляду. Основні критерії рівня компетентності здобувача вищої освіти:

- виконання всіх видів навчальної роботи, передбачених робочою програмою навчальної дисципліни;
- вміння здійснювати причинно-наслідкові зв’язки за темами навчальної дисципліни;
- вміння опрацьовувати основні та додаткові рекомендовані нормативні та доктринальні джерела;
- вміння здійснювати взаємозв’язки між явищами;
- вміння чітко, лаконічно і послідовно відповідати на поставлені питання;
- вміння застосовувати теоретичні положення під час розв’язання практичних задач.

Накопичення балів з тем за усі види робіт							Підсумкови й контроль залік	Підсумкова кількість балів
<i>max 60%</i>							<i>max 40%</i>	<i>max 100%</i>
Т. 1	Т. 2	Т. 3	Т. 4	Т.5	Т. 6	Самостій на робота	Залік	
5	5	5	5	5	5	5	40	100

Шкала оцінювання: національна та ECTS

		Оцінка за шкалою ECTS
--	--	-----------------------

Оцінка в балах	Оцінка за національною шкалою	Оцінка	Пояснення
90-100	відмінно	A	відмінне виконання
85-89	добре	B	вище середнього рівня
75-84		C	загалом хороша робота
66-74	задовільно	D	непогано
60-65		E	виконання відповідає мінімальним критеріям
35-59	незадовільно	Fx	необхідне перескладання
1-34		F	необхідне повторне вивчення курсу

9. Інструменти, обладнання та програмне забезпечення, використання яких передбачає дисципліна

Moodle – безкоштовна, відкрита (Open Source) система управління навчанням: тексти лекцій, рекомендовані питання до підсумкового контролю, літературні джерела, мультимедійні презентації, тестові завдання.

Наявність ноутбуків, комп'ютерів, планшетів, смартфонів з виходом до мережі Інтернет.

10. Перелік питань/завдань для підсумкового контролю з навчальної дисципліни

1. Кримінально- правова кваліфікація захоплення заручників (ст. 147 КК України).
2. Кримінально- правова кваліфікація незаконне виробництво, виготовлення, придбання, зберігання, перевезення, пересилання чи збут наркотичних засобів, психотропних речовин або їх аналогів (ст. 307 КК України). Постанова Пленуму Верховного Суду України від 26 квітня 2002 р. № 4 «Про судову практику в справах про злочини у сфері наркотичних засобів, психотропних речовин, їх аналогів або прекурсорів».
3. Кримінально- правова кваліфікація незаконне позбавлення волі або викрадення людини (ст. 146 КК України).
4. Кримінально- правова кваліфікація незаконне поводження зі зброєю, бойовими припасами або вибуховими речовинами (ст. 263 КК України). Постанова Пленуму Верховного Суду України від 26 квітня 2002 р. № 3 «Про судову практику в справах про викрадення та інше незаконне поводження зі зброєю, бойовими припасами, вибуховими речовинами, вибуховими пристроями чи радіоактивними матеріалами».

5. Кримінально- правова кваліфікація розбещення неповнолітніх (ст. 156 КК України).

6. Кримінально- правова кваліфікація порушення правил безпеки дорожнього руху або експлуатації транспорту особами, які керують транспортними засобами (ст. 286 КК України). Постанова Пленуму Верховного Суду України від № 14 від 23 грудня 2005 р. «Про практику застосування судами України законодавства у справах про деякі злочини проти безпеки дорожнього руху та експлуатації транспорту, а також про адміністративні правопорушення на транспорті».

7. Поняття вбивства у кримінальному праві. Види вбивств. Конституційні положення щодо захисту життя, здоров'я, честі і гідності людини.

8. Кримінально- правова кваліфікація незаконне заволодіння транспортними засобами (ст. 289 КК України). Постанова Пленуму Верховного Суду України від № 14 від 23 грудня 2005 р. «Про практику застосування судами України законодавства у справах про деякі злочини проти безпеки дорожнього руху та експлуатації транспорту, а також про адміністративні правопорушення на транспорті».

9. Кримінально- правова кваліфікація катування (ст. 127 КК України).

10. Кримінально- правова кваліфікація хуліганство (ст. 296 КК України). Відмінність хуліганства, вчиненого групою осіб, від групового порушення громадського порядку (ст. 293 КК України). Постанова Пленуму Верховного Суду України від 22 грудня 2006 р. № 10 «Про судову практику в справах про хуліганство».

11. Кримінально- правова кваліфікація торгівля людьми (ст. 149 КК України).

12. Кримінально- правова кваліфікація прийняття пропозиції, обіцянки або одержання неправомірної вигоди службовою особою (ст. 368 КК України). Постанова Пленуму Верховного Суду України від 26 квітня 2002 р. № 5 «Про судову практику у справах про хабарництво».

13. Кримінально- правова кваліфікація викрадення, привласнення, вимагання наркотичних засобів, психотропних речовин або їх аналогів чи заволодіння ними шляхом шахрайства або зловживання службовим становищем (ст. 308 КК України). Постанова Пленуму Верховного Суду України від 26 квітня 2002 р. № 4 «Про судову практику в справах про злочини у сфері обігу наркотичних засобів, психотропних речовин, їх аналогів або прекурсорів».

14. Кримінально- правова кваліфікація залишення в небезпеці (ст. 135 КК України). Відмінність від ненадання допомоги особі, яка перебуває в небезпечному для життя стані (ст. 136 КК України).

15. Перевищення влади або службових повноважень працівником правоохоронного органу (ст. 365 КК України). Постанова Пленуму Верховного Суду України від 26 грудня 2003 р. № 15 «Про судову практику в справах про перевищення влади або посадових повноважень».

16. Шахрайство (ст. 190 КК України). Постанова Пленуму Верховного Суду України від 6 листопада 2009 р. № 10 «Про судову практику у справах про злочини проти власності».

17. Виготовлення, зберігання, придбання, перевезення, пересилання, ввезення в Україну з метою збуту або збут підроблених грошей, державних цінних паперів чи білетів державної лотереї (ст. 199 КК України). Постанова Пленуму Верховного Суду України від 12 квітня 1996 р. № 6 «Про практику розгляду судами кримінальних справ про виготовлення або збут підроблених грошей чи цінних паперів».

18. Зловживання владою або службовим становищем (ст. 364 КК України). Постанова Пленуму Верховного Суду України від 26 грудня 2003 р. № 15 «Про судову практику в справах про перевищення влади або службових повноважень».

19. Грабіж (ст. 186 КК України). Відмінність грабежу від розбою. Постанова Пленуму Верховного Суду України від 6 листопада 2009 р. № 10 «Про судову практику у справах про злочини проти власності».

20. Умисне знищення або пошкодження майна (ст. 194 КК України).

21. Крадіжка (ст. 185 КК України). Відмінність крадіжки від грабежу. Постанова Пленуму Верховного Суду України від 6 листопада 2009 р. № 10 «Про судову практику у справах про злочини проти власності».

22. Службове підроблення (ст. 366 КК України).

23. Масові заворушення (ст. 294 КК).

24. Втягнення неповнолітніх у злочинну діяльність (ст. 304 КК України). Постанова Пленуму Верховного Суду України від 27 лютого 2004 р. № 2 „Про застосування судами законодавства про відповідальність за втягнення неповнолітніх у злочинну чи іншу антигромадську діяльність».

25. Згвалтування (ст. 152 КК України). Постанова Пленуму Верховного Суду України від 30 травня 2008 р. № 5 «Про судову практику у справах про злочини проти статевої свободи та статевої недоторканості особи».

26. Умисне середньої тяжкості тілесне ушкодження (ст. 122 КК України). Правила судово-медичного визначення ступеня тяжкості тілесних ушкоджень, затверджені наказом Міністерства охорони здоров'я України від 17 січня 1995р. №6.

27. Умисне тяжке тілесне ушкодження (ст. 121 КК України). Відмінність тяжкого тілесного ушкодження, внаслідок якого сталася смерть потерпілого, від умисного вбивства. Постанова Пленуму Верховного Суду України від 7 лютого 2003 р. №2 «Про судову практику в справах про злочини проти життя і здоров'я особи».

28. Умисне вбивство (ст. 115 КК України). Постанова Пленуму Верховного Суду України від 7 лютого 2003 р. № 2 «Про судову практику в справах про злочини проти життя і здоров'я особи».

29. Несанкціоноване втручання в роботу електронно-обчислювальних машин (комп'ютерів), автоматизованих систем, комп'ютерних мереж чи мереж електрозв'язку (ст. 361 КК України).

30. Умисні вбивства при пом'якшуючих обставинах (ст. ст. 116, 117, 118 КК України). Постанова Пленуму Верховного Суду України від 7 лютого 2003 р. №2 «Про судову практику в справах про злочини проти життя і здоров'я особи».

31. Розбій (ст. 187 КК України). Відмінність розбою від вимагання. Постанова Пленуму Верховного Суду України від 6 листопада 2009 р. № 10 «Про судову практику у справах про злочини проти власності».

32. Вимагання (ст. 189 КК України). Відмінність вимагання від розбою. Постанова Пленуму Верховного Суду України від 6 листопада 2009 р. № 10 «Про судову практику у справах про злочини проти власності».

33. Привласнення, розтрата майна або заволодіння ним шляхом зловживання службовим становищем (ст. 191 КК України).

11. Рекомендовані джерела інформації

1. Андрушко А. В. Теоретико-прикладні засади запобігання та протидії злочинам проти волі, честі та гідності особи: монографія. Київ: Ваїте, 2020. 560 с.

2. Андрушко А. В. Кримінальна відповідальність за незаконне поміщення в заклад з надання психіатричної допомоги: монографія. Ужгород: ТОВ «РІК У», 2019. 228 с.

3. Антонюк Н. О., Кравченко С. І. Правові висновки Верховного Суду (кримінальна юрисдикція) за 2018 рік. Київ: Алерта, 2019. 342 с.

4. Бабаніна В. В. Механізм створення та реалізації кримінального законодавства України: монографія. Київ, ФОП Маслаков, 2019. 512 с.

5. Берило О. Г. Теоретичні аспекти кримінальної відповідальності за ненадання допомоги хворому медичним працівником: монографія. Київ: Гельветика, 2019. 224 с.

6. Борисов В.І. Лекція за темою: "Кримінальна відповідальність за хуліганство (стаття 296 КК України)". Вісник Асоціації кримінального права України. 2020. Том 1. № 13.

7. Вознюк А. А., Дудоров О. О., Чернявський О. О. Кримінальна відповідальність за злочини, вчинені злочинною спільнотою (статті 255, 255-1, 255-2, 255-3, 256 Кримінального кодексу України). Науково-практичний коментар. Київ: Норма права, 2021. 130 с.

8. Гринчак С.В. Кримінально-правова охорона життя та здоров'я особи в сфері медичної діяльності. Форум права: електрон. наук. фахове вид. 2019. № 57 (4). С. 15-25.

9. Дудоров О. О. Кримінально-правові проблеми сучасної України (вибрані праці). Київ: Ваїте, 2022. – 632 с.

10. Дудоров О.О., Хавронюк М.І. Відповідальність за домашнє насильство і насильство за ознакою статі (науково-практичний коментар новел Кримінального кодексу України) / за ред. М.І. Хавронюка. К.: Ваїте, 2019. 288 с.

11. Ємець О. М. Захист суспільної моралі від злочинних посягань: монографія. Київ: Освіта України, 2019. 560 с.

12. Кваліфікація кримінальних правопорушень проти життя та здоров'я особи: навч. посіб. / І. О. Зівнченко, О. О. Володіна; за заг. ред.. М. І. Панова. Харків: Право, 2019.

13. Ковальський В. С. Рішення Європейського суду з прав людини в кримінальних справах. Захист життя, здоров'я, честі та гідності. Київ: Юрінком Інтер, 2019. 296 с.
14. Кримінальне право України: Загальна частина: підруч. / Ю. В. Баулін, В. І. Борисов, В. І. Тютюгін та ін.; за ред. В. В. Сташиса, В. Я. Тація. 6-те вид., перероб. і допов. Х.: Право, 2020. 584 с.
15. Кримінальне право України: Особлива частина: підруч. / Ю. В. Баулін, В. І. Борисов, В. І. Тютюгін та ін.; за ред. В. В. Сташиса, В. Я. Тація. 6-те вид., перероб. і допов. Х.: Право, 2020. 768 с.
16. Кримінальне право України. Особлива частина : навч. посіб. / О В. Попович, Л. В. Томаш, П. П. Латковський, А. Ю. Бабій. - Чернівці, 2022. - 319 с.
17. Кримінальне право (Особлива частина) : навч.-метод. посіб. / О. О. Подобний, С. О. Загороднюк. – Одеса: Видавничий дім «Гельветика», 2021. – 214 с.
18. Кримінальне право України (у питаннях та відповідях): навч. посіб. / [О. М. Литвинов, Ю. В. Орлов, В. П. Ємельянов та ін.]; за заг. ред. Ю. В. Орлова; МВС України, Харків. нац. ун-т внутр. справ. – Харків : ХНУВС, 2023. – 520 с.
19. Кришевич О.В., Женунтій В.І. Удосконалення кримінально-правової норми про відповідальність за незаконне поводження зі зброєю, бойовими припасами або вибуховими речовинами за законодавством України. Актуальні проблеми кримінального права (пам'яті професора П.П.Михайленка): тези доп. ІХ Всеукр. наук.-теорет. конф. (Київ, 21 листоп. 2018 р.) / [редкол.: В.В. Черней, С.Д. Гусарєв, С.С. Чернявський та ін.]. Київ: Нац. акад. внутр. справ, 2018. С. 107-110.
20. Леськів С. Кримінально-правові аспекти визначення статусу криптовалюти в Україні: вітчизняний та зарубіжний досвід. Підприємництво, госп-во і право. 2019. № 9. С. 199-203.
21. Меше О.П. Вогнепальна зброя: сучасний стан обігу зброї в Україні : підручник / Олексій Меше. Харків: Право, 2019. 206 с.
22. Науково-практичний коментар Кримінального кодексу України / Д. С. Азаров, В. К. Гришук, А. В. Савченко [та ін.]; за заг. ред. О. М. Джужі, А. В. Савченка, В. В. Чернея. К.: Юрінком Інтер, 2018. 1064 с.
23. Науково-практичний коментар Кримінального кодексу України / за ред. М. І. Мельника, М. І. Хавронюка. 11-те вид., переробл. та допов. Київ: ВД «Дакор», 2019. 1384 с.
24. Олійниченко В.В. Звільнення від кримінальної відповідальності за ухилення від сплати податків, зборів (обов'язкових платежів) за ч. 4 та ч. 5 ст. 212 КК України: монографія. Харків: Право, 2019. 256 с.
25. Основи кваліфікації кримінальних правопорушень: навч. посіб. / М. І. Панов, С. О. Харитонов та ін. ; за заг ред. М. І. Панова. Х. : Право, 2023. 460 с.
26. Острогляд О.В. Кримінальна відповідальність за керування транспортним засобом в стані сп'яніння: впровадження та зарубіжний досвід. Наук.-інформ. вісн. Івано-Франків. ун-ту права ім. Короля Данила Галицького. 2019. № 7 (19). С. 160-168.
27. Савченко А. В., Шуляк Ю. В. Кримінальне право України. Загальна та

Особлива частини (у схематичних діаграмах). Київ: ЦУЛ, 2020. 312 с.

28. Сийплові М.В. Кримінально-правовий захист охоронної діяльності в Україні: монографія. Харків: Панов, 2019. 614 с.

29. Сингаївська І.В. Особливості регламентації кримінальної відповідальності за торгівлю людьми. Вчені записки Таврійського національного університету імені В. І. Вернадського. Серія: Юридичні науки. 2019. Т. 30 (69), № 1. С. 98-102.

30. Столітній А. В. Кримінальний кодекс України з постатейними матеріалами практики Конституційного Суду України, Верховного Суду України та Верховного Суду, Вищого спеціалізованого суду України з розгляду цивільних і кримінальних справ: науково-практичний коментар / за заг. ред. д.ю.н., професора Столітнього А. В. Київ: Норма права, 2021. 1224 с.

31. Сухонос, В. В. Кримінальне право України. Особлива частина: підручник / В. В. Сухонос, Р. М. Білоконь, В. В. Сухонос (мол.) / за заг. ред. доктора юрид. наук, проф. В. В. Сухоноса. Суми: ПФ «Видавництво "Університетська книга"», 2020. 672 с.

32. Таволжанська Ю.С. Мета катування у світлі практики ЄСПЛ: зміст та значення. Юридичний науковий електронний журнал. 2019. № 6.

33. Тетарчук І. В. Теорія кваліфікації злочинів. Навчальний посібник для підготовки до іспитів. Київ: ЦУЛ, 2022. 104 с.

34. Ткаченко І. М. Близькі особи як потерпілі від кримінальних правопорушень. Юридичний науковий електронний журнал. 2022. № 6. С. 378–383. URL: http://www.lsej.org.ua/6_2022/84.pdf.

35. Ткаченко І. М. Потерпілий у кримінальному та кримінально-процесуальному законодавстві: актуальні питання теорії та практики. Київський часопис права. 2022. № 4. С. 185–193. URL: <http://kyivchasprava.kneu.in.ua/index.php/kyivchasprava/article/view/234/220>.

36. Фесенко Є. В. Кримінальне право України. Особлива частина. Відповідальність за злочини транснаціонального характеру: навч. посібник. Київ: Алерта, 2019. 70 с.

37. Хавронюк М.І., Дудоров О. О. Злочини проти власності: правова кваліфікація і методика розслідувань. Київ: Дакор, 2019. 448 с.

38. Черней В. В. Кримінально-правові та кримінологічні засади запобігання злочинам у сфері діяльності небанківських фінансових установ в Україні. Київ: ЦУЛ, 2020. 456 с.

39. Шаблистий В. В. Тілесне ушкодження як злочин проти життя та здоров'я людини за кримінальним правом України : моногр. / В. В. Шаблистий, В. Ю. Коломієць; за заг. ред. В. В. Шаблистого. – Дніпро: Біла К. О., 2020. – 164 с.

Нормативно-правові акти

1. Конституція України від 28 червня 1996 р. URL: <http://zakon1.rada.gov.ua>.

2. Кримінальний кодекс України : Закон України від 5 квітня 2001 р. URL: [http:// zakon1.rada.gov.ua](http://zakon1.rada.gov.ua).
3. Про запобігання корупції: Закон України від 14.10.2014 р. № 1700-VII. Верховна Рада України. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1700-18#Text>.
4. Про наркотичні засоби, психотропні речовини і прекурсори: Закон України від 15.02.1995 р. № 60/95-ВР. Верховна Рада України. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/60/95-%D0%B2%D1%80>.
5. Інструкція про проведення судово-медичної експертизи: Затверджена наказом Міністерства охорони здоров'я України від 17.01.1995 р. № 6. Верховна Рада України. URL: <http://zakon5.rada.gov.ua/laws/show/z0254-95>.
6. Перелік наркотичних засобів, психотропних речовин і прекурсорів: Затверджений постановою Кабінету Міністрів України від 06.05.2000 р. № 770. Верховна Рада України. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/770-2000-%D0%BF>.
7. Постанова Пленуму Верховного Суду України від 15 квітня 2005 р. № 5 «Про практику застосування судами законодавства про кримінальну відповідальність за легалізацію (відмивання) доходів, одержаних злочинним шляхом».
8. Постанова Пленуму Верховного Суду України від 22 грудня 2006 р. № 10 «Про судову практику у справах про хуліганство».
9. Постанова Пленуму Верховного Суду України від 23 грудня 2005 р. № 14 «Про практику застосування судами України законодавства у справах про деякі злочини проти безпеки дорожнього руху та експлуатації транспорту, а також про адміністративні правопорушення на транспорті».
10. Постанова Пленуму Верховного Суду України від 25 квітня 2003 р. № 3 «Про практику застосування судами законодавства про відповідальність за окремі злочини у сфері господарської діяльності».
11. Постанова Пленуму Верховного Суду України від 26 квітня 2002 р. № 4 «Про судову практику в справах про злочини у сфері обігу наркотичних засобів, психотропних речовин, їх аналогів та прекурсорів».
12. Постанова Пленуму Верховного Суду України від 3 червня 2005 р. № 8 «Про судову практику у справах про контрабанду та порушення митних правил».
13. Постанова Пленуму Верховного Суду України від 6 листопада 2009 р. № 10 «Про судову практику у справах про злочини проти власності».
14. Постанова Пленуму Верховного Суду України від 7 лютого 2003 р. № 2 «Про судову практику у справах про злочини проти життя та здоров'я особи».
15. Постанова Пленуму Верховного Суду України від 8 жовтня 2004 р. № 15 «Про деякі питання застосування законодавства про відповідальність за ухилення від сплати податків, зборів, інших обов'язкових платежів».

Електронні джерела

1. <http://www.portal.rada.gov.ua> – офіційний вебсайт Верховної Ради України.
2. <http://www.president.gov.ua>. – офіційний вебсайт Президента України.
3. <http://www.kmu.gov.ua> – офіційний вебсайт Кабінету Міністрів України.
4. <http://www.scourt.gov.ua> – офіційний вебсайт Верховного Суду України.
5. <http://www.sc.gov.ua> – офіційний вебсайт Вищого спеціалізованого суду з розгляду цивільних і кримінальних справ.
6. <http://www.reyestr.court.gov.ua> – вебсайт єдиного реєстру судових рішень в Україні.
7. <http://www.gp.gov.ua> – офіційний вебсайт Генеральної прокуратури України.
8. <http://www.minjust.gov.ua> – офіційний вебсайт Міністерства юстиції України.
9. <http://www.mvs.gov.ua> – офіційний вебсайт Міністерства внутрішніх справ України.
10. <http://www.nbuv.gov.ua> – вебсайт Національної бібліотеки України ім. В.І. Вернадського.

Підписи авторів РПНД

